

kaanderplein 3 op donderdag 16 oktober van 3.30—4.15 uur. Mocht U nog vragen hebben over de inenting, dan ben ik gaarne bereid, ook telefonisch, 's morgens onder het spreekuur inlichtingen te geven.
Hoogachtend,
.....”

In mijn praktijk bleken 122 kinderen te zijn, die in 1950 of 1951 zijn geboren. Hiervan zijn voor de eerste keer 111 (91%) geënt¹, namelijk 91 door mijzelf en 20 door een andere arts op een ander entencentrum of op een ander uur dan ik daartoe gelegenheid gaf.

Elf kinderen verschenen noch voor de eerste noch voor de tweede enting en de respectievelijke moeders gaven daarvoor de volgende redenen op:

- 1 De ouders hadden bezwaren tegen de enting en hadden ook nimmer de andere kinderen uit het gezin voor enige ziekte laten enten.
- 2 De ouders hadden godsdienstige bezwaren.
- 3 Het kind had dauwworm en zou op de dag van de eerste enting volgens de pleegmoeder verkouden zijn geweest.
- 4 De moeder was op de dag van de enting acht maanden gravida en ziek.
- 5 Het betrof hier twee kinderen uit één gezin, waarvan de moeder a terme was op de entingsdag.
- 6 Het kind was ziek en onder behandeling.
- 7 Twee kinderen hadden geen oproep van de centrale administratie ontvangen door een fout in de adressering, terwijl op mijn oproep niet werd gereageerd.
- 8 Het gezin bleek te zijn verhuisd en niet meer tot de praktijk te behoren.
- 9 De moeder werkte buitenshuis, terwijl de inwonende gehuwde dochter, die anders de aangewezen persoon was, in het kraambed lag.

Bovendien verschenen acht kinderen niet voor de tweede enting, die wel voor de eerste enting waren geweest. In al deze gevallen gaf men als reden op, dat men vergeten had te gaan. In totaal werden dus 103 kinderen in mijn praktijk tweemaal geënt (84%).

Voor de gehele stad waren de resultaten, medege-deeld door de G.G. en G.D. als volgt:

„Van de jaarklassen 1950 en 1951 werden 26.748 kinderen opgeroepen, waarvan 18.458 eenmaal werden geënt (69%); 15.438 werden tweemaal geënt (58%).”

In een geografisch geïsoleerd gedeelte aan de periferie van de gemeente Rotterdam, waar de bevolking vrijwel geheel door één huisarts wordt verzorgd, werd eveneens een percentage van ongeveer 90 bereikt, echter zonder extra aansporing door de huisarts.

Ik meen met dit eenvoudige proefje te hebben aangetoond, dat de taak van de huisarts bij dergelijke preventieve maatregelen evident is. Hij kan niet volstaan — althans niet in de grote stad — met zich

¹ Deze cijfers dank ik aan de administratie van de G.G. en G.D. (afd. geneeskundig schooltoezicht) te Rotterdam.

uitsluitend beschikbaar te stellen als vaccinateur; er moet ook enige propagandistische activiteit van hem uitgaan.

Een volledig kaartsysteem blijkt ook hier weer een machtig en onmisbaar instrument voor de huisarts. Worden de resultaten bij een proef op groter schaal bevestigd, dan zal men bij de organisatie van massa-entingen hiermede rekening kunnen houden door de huisarts centraal te stellen; een gedachte, welke in de Entgemeenschap werd gerealiseerd.

Aan huisartsen die opleiding hebben gegeven of genoten in de geneeskunst van de huisarts

Een van de problemen van het N.H.G.-bestuur is de opleiding van de huisarts. We hebben allen de onrijpheid ervaren waarmee we ons huisartsenbe-roep aanvingen, we merkten hoe we fragmentarische kennis hadden verkregen (al was deze op zichzelf van een zeer hoog gehalte), zonder het totale beeld te overzien, we werden allen met schade en schande wijzer en vonden pas na enige jaren een vorm van arts-zijn die ons wat meer bevredigde. Afhankelijk van onze belangstelling liggen de lacunes niet allemaal gelijk, maar al sprekende en inventariserende blijken er toch verschillende facetten een gelijke ar-moede te vertonen.

Een oplossing, zowel voor de afgestudeerden, als de nog studerende, staat ons niet helder voor ogen. Maar om toch op dit gebied beter georiënteerd te zijn en als bijdrage voor de bepaling van de richting in welke wij verder moeten gaan, lijkt het ons goed, na te gaan hoe de ervaringen zijn van huisartsen, die incidenteel als opleider van andere huisartsen hebben gefungeerd, doordat ze enige tijd een jonge arts als stage-arts of assistent hadden. Hetzelfde geldt voor de artsen die in bovenstaande geest een opleiding genoten.

De analyse van deze gegevens kan bruikbaar mate-riaal geven om deze methode van opleiden te be-oordelen.

We vragen dan ook alle artsen, die, hetzij als oplei-der, hetzij als opgeleide, hier enige ervaring mee hebben opgedaan, dit te melden aan het secretariaat N.H.G., Keizersgracht 327, Amsterdam-C. Een me-dedeling met naam, adres, leeftijd, datum en plaats van afstuderen, als hoedanig men ervaring heeft, duur en welke artsen dit betrof, is voorlopig vol-doende.

Wanneer we deze gegevens hebben ontvangen, zou-den we onder de betreffende collegae een enquête of met hen een gesprek willen houden.

Indien u, gezien uw ervaring, op het bovenstaande kunt reageren, doe het dan met niet te veel uitstel, het liefst deze maand.

M. G. van Nieuwenhuijzen.